

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

17. De Curiosis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

veterem cum iuniori confundunt: Germanum sacrarum literarum sensum, non adeo curant, sed multa per accommodationem dicunt.

Amant autem ferme rationes fruolas, que multum speciei, parum soliditatis habent, ut que ex Cabalistarum penitiore scrinio sunt petite, que cum dicantur, oraculis videantur simillima. Ad summum ut intrudant leuis aliquis doctrinæ choragium, mirabiles plerumque faciunt excursiones, & dissentanea queque copulant.

De curiosis.

C A P V T X V I I .

*Curiositas
ridicula.
Quar.
hoc cap.
l. h.*

IN vitorio quoq; genere sunt nimis curiosi, qui solent in questionibus parum fruatuosis plurimum temporis ttere. Quærent igitur an ligno interfectus fuerit Abel, & qua ligni specie, ex qua arbores fuerint excisa Moysi virginum miraculorum effectrix. Tum dicent hanc questionem antea agitatam ab Antonio Consule urbis Romæ, & Haccadon huic petitioni ita satisfecisse.

Quod me rogas de virga Mosis tibi notiam dare, dicam tibi quod de hoc scriptum reperi a Rabbi Simeone filio Iohai in investigatione secretorum dicitur. Virga illa qua Moses, & Aaron miraculose faciebant in terra Ægypti, & postea in deserto floruit, gemmæque edidit, ab ea arbore excisa est, quam Deus Moses ostendit in deserto, ut aquæ amarae dulces fierent. Et hæc arbor excisa fuit ab arbore vite, que in paradiſo sita era, Angelorum manibus. Quam quidem miserunt Adæ, cum ille misseret Seth ad paradisum filium suum, misericordiam Dei imploraturum de suo peccato. Dixeruntq; Angeli, Seth, ut plantaret hanc arborum. Que quam primum fructum faceret, misericordia Dei in eum descendenter, aperirenturque portæ cœli, que obserata sunt. Hanc autem arborum seu potius ramum accepit Seth, plantauitque in deserto, quam postea Moses inuenit, & ex ea virgam suam excidit.

*Vnum l. 8.
43.* Hæc pretiosa fabula cum narratur aures implet admiratione, & obstupeſcunt qui audiunt, quod tantum & tam mirabilis historiæ arcana tamdiu latuerit. Idem plerumque forte examinabat genealogias Iudeorum, &

querent cur Panthes ab Hebrais Dominus noster fuerit nominatus, & verè ne Panthes atavus sanctissimæ Dei Matri fuerit. Tum de persona Christi, & Beata Virginis nimis multa expiscabuntur, & scire auebunt quas illa vestes & calicos habucrit, an secum in Bethlemitana peregrinatione bouem & asinum duixerit, aurumne in massa, an nummos aureos à Magis acceperit, que quidem, vel certè non dissimilia plerumque ab ijs qui historiam tractant, ex definita opera queri obiter, aut si inepte fuerint dicta, refelli possint. Tamen in concionibus nisi res admodum postulet, hac argumenta prolixè discutere curiositatis plurimum, parum certè fructus habet. Præterea si videtint auditores prurire terum curiosarum desiderio, afferent ex historia naturali quicquid erit abditum, & incredibile, agitabunt questiones Theologie & Philosophie, non tum ad doctrinam, quam ad pompam, vagabuntur per omnia terrarum imperia, & si qua minima data fuerit occasio, huius vel illius imperij Principes à primo ad ultimum percensebunt. Tum ut arcana etiam dicant omnibus ignota. *Quinquaginta prudentia portas, & tri-Caball.,* ginta duo itinera sapientia additum Hebraica nominibus, cum magna ostentatione memoria numerabunt.

De scholastico genere oratorum.

C A P V T X V I I I .

Succedunt deinde scholastici, quod verbum ne quis securus accipiat quam intellegam, non nihil distinguendum est. Primum igitur dicti scholastici viri multa in omni genere literaturæ, & politioris etiæ elegantiae, quod superius ostendisse me recordor, nunc autem nomine remansit penes eos qui Theologiam docent in differendi subtilitate positam, viros doctos, ingeniosos, acres, & omni honore dignos, quorum exquisitissima doctrina in decus, & utilitatem Ecclesiæ longè lateq; permanuit. Ex eorum schola prodeuerunt nonnulli concionatores, qui vel sub ipsa adhuc studiorum incude positi, vel certè calentibus etiam rùm altioris doctrinæ vigore ingenijs, rebus optimis parum prudenter vtuntur.

Afferunt enim ad aures plebeias reconditæ ex Theologia instrumento questiones, de

ffff 3 scien-